

ZBIERKA ZÁKONOV SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 1947

Vyhlášené: 22.07.1947

Časová verzia predpisu účinná od: 22.07.1947

Obsah tohto dokumentu má informatívny charakter.

129.

Z á k o n

ze dne 24. června 1947,

jímž se zřizuje Československý ústav práce.

Ústavodárné Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

§ 1.

Zřizuje se Československý ústav práce (dále pouze ústav) jako samostatná právnická osoba. Jeho sídlem je Praha. Činnost na Slovensku vykonává ústav prostřednictvím Oblastního ústavu pro Slovensko v Bratislavě (dále pouze oblastní ústav).

§ 2.

(1) Úkolem ústavu jest přispívati k vytváření podmínek pro nejlepší účinnost, hospodárnost a bezpečnost práce ve všech složkách hospodářského i veřejného života, zejména pak zkoumati předpoklady a připravovati návrhy pro:

- a) správnou volbu povolání a účelnou distribuci pracovních sil podle schopností a hospodářských potřeb,
- b) soustavnou pracovní výchovu a odborný výcvik,
- c) spravedlivé hodnocení a odměňování práce tělesné i duševní,
- d) účinnou ochranu zdraví a bezpečnosti pracujících,
- e) účelnou organisaci veškerého pracovního úsilí českého a slovenského lidu.

(2) Podkladem praktické činnosti ústavu je psychologický, fyziologický, sociologický a ekonomický výzkum práce, jakož i příslušné pomocné vědy.

§ 3.

(1) Ústav řídí představenstvo skládající se z 33 členů. Ministr sociální péče jmenuje po slyšení ústředních hospodářských organisací a v dohodě se zúčastněnými ministry po dvou členech z oboru zemědělství, průmyslu a dopravy, po jednom členu z oboru veřejné správy, distribuce, veřejnoprávního sociálního pojištění, zdravotnictví, stavebnictví, řemesla a výživy; dva z těchto třinácti členů musí býti ze Slovenska. Dále jmenuje ministr sociální péče čtyři členy navrhované sborem pověřenců a 16 členů navrhovaných Ústřední radou odborů, z nichž pět ze Slovenska. Slovenští zástupci se jmenují z členů oblastního představenstva. Za každého člena se jmenuje 1 náhradník. V čele představenstva stojí předseda ústavu, kterého zastupuje jeho náměstek. Předsedu a jeho náměstka jmenuje ministr sociální péče z členů představenstva; je-li předsedou Čech, je jeho náměstkem Slovák a naopak.

(2) Členství v představenstvu trvá 3 roky a je funkcí čestnou. Ministr sociální péče může kdykoliv odvolat člena nebo náhradníka představenstva na návrh nebo po slyšení těch, kdož spolupůsobili při jmenování.

(3) Pro Oblastní ústav pro Slovensko v Bratislavě se zřizuje oblastní představenstvo, jehož členy jsou slovenští členové představenstva Československého ústavu práce.

(4) Ministr sociální péče vydá na návrh představenstva ústavu v dohodě s ministrem financí po slyšení pověřence sociální péče jeho jednací řád a služební řád pro přijímání, zaměstnávání a propouštění zaměstnanců ústavu.

(5) Ústav spravuje podle směrnic udělených představenstvem ředitel a dva jeho náměstkové, z nichž jeden spravuje Oblastní ústav pro Slovensko v Bratislavě. Ředitel a jeho náměstkové tvoří ředitelství ústavu. Ředitele a jeho náměstky jmenuje ministr sociální péče na návrh představenstva ústavu, a to náměstka, který má být pověřen správou Oblastního ústavu pro Slovensko v Bratislavě na návrh pověřence sociální péče.

(6) Členové ředitelství jsou zaměstnanci ústavu. Pracovní a platové poměry zaměstnanců ústavu se řídí předpisy platnými pro zaměstnance v soukromoprávním poměru. Platové a zaopatřovací podmínky zaměstnanců, které Československý ústav práce převezme, nesmějí být zásadně zhoršeny.

§ 4.

(1) Náklady ústavu se hradí:

- a) z vlastních příjmů,
- b) z příspěvků ministerstva sociální péče,
- c) z jiných dobrovolných příspěvků, darů a pod.

(2) Za práce pro soukromé, družstevní a národní podniky a pro zařízení veřejné správy smí ústav požadovat úhradu nákladů podle směrnic a sazebníku, schválených ministerstvem sociální péče v dohodě se zúčastněnými ústředními úřady, a pokud jde o Slovensko, po slyšení příslušných pověřenectev.

(3) Rozpočet ústavu podléhá schválení ministerstev sociální péče a financí, kterým přísluší též schvalovat jeho účetní závěrku. Představenstvo ústavu i ředitelství jsou povinna hospodařit podle schváleného rozpočtu s péčí řádného hospodáře. Jejich členové odpovídají za škodu, jež by vznikla zanedbáním těchto povinností.

(4) Na ústav dozírá ministr sociální péče, na Oblastní ústav ministr sociální péče zásadně prostřednictvím pověřence sociální péče. Výsledky své činnosti podle § 2 tohoto zákona předkládá ústav ministerstvu sociální péče.

§ 5.

(1) Úřady a jiné orgány veřejné správy, odborové a zájmové organizace, orgány podniků národních, soukromých i družstevních, jakož i orgány zájmových zastupitelstev zaměstnanců jsou povinny ústav v jeho činnosti podporovat. Zejména jsou povinny podávat na vyzvání ústavu informace o všech skutečnostech, spadajících do oboru jeho působnosti, a dovolit orgánům ústavu, pověřeným ministerstvem sociální péče nebo pověřenectvem sociální péče prováděním šetření a zkoumání, prohlídku všech svých zařízení a provozu, pokud je jí nezbytně třeba k plnění úkolů ústavu. Ústav i jeho orgány jsou povinny zachovávat úřední a obchodní tajemství, jakož i naprostou mlčenlivost o všem, čeho se při výkonu své činnosti dovědí. Tato povinnost trvá i po

vystoupení z pracovního (služebního) poměru nebo po skončení činnosti. Při úkonech podle tohoto paragrafu jest nutno šetřiti ústavního zákona ze dne 9. dubna 1920, č. 293 Sb., o ochraně svobody osobní, domovní a tajemství listovního, jakož i ustanovení §§ 15, 16 a 17 zákona ze dne 23. března 1923, č. 60 Sb., o telegrafech, pokud jde o zachování telegrafního a telefonního tajemství. Ustanovení zákona ze dne 13. května 1936, č. 131 Sb., o obraně státu, zůstávají nedotčena.

(2) Jednání a opomenutí osob, uvedených v předchozím odstavci, přičítá se jeho ustanovením, trestá, pokud nejde o čin trestný soudem, okresní národní výbor jako správní přestupek pokutou do 100.000 Kčs nebo vězením do 30 dnů nebo oběma těmito tresty. Byla-li uložena pokuta, budiž pro případ nedobytnosti vyměřen zároveň náhradní trest vězení, a to podle míry zavinění, do 30 dnů.

§ 6.

Ústav přejímá práva i závazky Ústavu lidské práce v Praze. Přejímá dále práva i závazky Revolučního odborového hnutí, týkající se Ústavu pro pracovní normy při Ústřední radě odborů v Praze za podmínek, jež budou stanoveny vládním nařízením vydaným podle § 7.

§ 7.

Vláda vydá nařízením bližší předpisy k provedení tohoto zákona, zejména o organizaci ústavu, o působnosti představenstva a ředitelství a o zřizování a působnosti jejich pomocných orgánů.

§ 8.

Zrušuje se použitelnost vládního nařízení ze dne 18. září 1942, č. 333 Sb., o Ústavu lidské práce.

§ 9.

Tento zákon nabývá účinnosti dnem vyhlášení; provede jej ministr sociální péče v dohodě se zúčastněnými členy vlády.

Dr. Beneš v. r.

Gottwald v. r.

Dr. Nejedlý v. r.

